

Kirsten Jacobsen (FP):

Man skulle faktisk ikke tro, at ordførerne tog dette særlig alvorligt. Man skulle heller ikke tro, at det, der er blevet sagt om forbrugeren og de økonomiske dispositioner, som er vigtige for den, der foretager dem, lå ordførerne særlig meget på sinde.

Når jeg hæfter mig så meget ved, at man skal skille den finansielle sektor ud, er det, fordi det er en notorisk kendsgerning, der fremgår af bilag, dette Folketing er i besiddelse af, at det kostede en halv milliard kroner at opkøbe disse ejendomsmæglerkæder. Man fik en tilladelse, som man ikke har overholdt fra den dag, man fik den, og det giver flere hundrede millioner kroner i underskud pr. år at drive dem. Hvem betaler regningen for det? Det gør alle de, der har lån i kreditforeningerne, også de, som efter dette forslag skulle vælge den uafhængige ejendomsmægler. De kommer til af deres gebyrer og bidrag at betale markedsføringsudgifterne og alt det andet, de går og foretager sig i ejendomsmæglerkæderne.

Så er der blevet stillet et spørgsmål til mig nede i salen: Hvorfor sagde ejendomsmæglerne ikke nej? For det første har ejendomsmæglerne – det fremgår også af bemærkningerne på side 10 – fremlagt en reservation om, at hvis man virkelig fra politisk side ønskede den finansielle sektor, skulle man sikre sig, at det skete i selvstændige datterselskaber og fra selvstændige lokaler, således at man ikke inde i den samme bank render fra låneskranken og hen til ejendomsformidlingskranken og får det sammenblandet. Det har været umuligt, og regeringen skriver selv i forslaget, at den ikke engang synes, det er rimeligt at få de vandtætte skotter, og det kommissorium, som den tidligere regering gav Børge Dahl-udvalget, gjorde det i sig selv umuligt at skaffe et prisbilligt system, fordi det blev forbudt Børge Dahl-udvalget overhovedet at tage stilling til skødeskrivningsproblematikken, og det er den, som fordyrer omsætningen af fast ejendom. Hvis man ikke må tale om det, kan Børge Dahl-udvalget jo heller ikke sige, at det ville være en god idé at ophæve skødeskrivningsforbudet, således at vi fik forretningsgangen på ét kontor i ét hug, sådan som man kan gøre i alle andre lande end Danmark. Jeg er nødt til at sige, at hvis man mener noget med, at dette skal beskytte forbrugere, er det nødvendigt, at man sikrer uaf-

hængighed af andre økonomiske interesser end de salærinteresser, som står i den nugældende ejendomsmæglerbekendtgørelse, og det betyder, at man skiller den finansielle sektor ud.

Jeg mangler nogle svar fra industriministeren; dem vil jeg gerne have.

Industriministeren (Trøjborg):

Jeg kan måske glæde mig over, at det var den eneste minister, fru Kirsten Jacobsen manglede svar fra i forbindelse med behandlingen af dette lovforslag.

Mon ikke fru Kirsten Jacobsen tænker på spørgsmålet om skødeskrivningsforbudet, som fru Kirsten Jacobsen har rejst? Jeg mener ikke, at der kan være meget at være i tvivl om. Regeringen har fremsat sit forslag, i øvrigt i overensstemmelse med det princip, man har tilsluttet sig i Børge Dahl-udvalgets betænkning. Det er således, at skødeskrivningsforbudet er opretholdt i forslaget, og det kan da godt være, at fru Kirsten Jacobsen ikke kan lide det, men man kan også argumentere modsat ved at sige, at det, at der er tale om et skødeskrivningsforbud, sikrer selvfølgelig også forbrugere, at der kommer advokater ind i billedet i forbindelse med en handel; det er et diskussionsemne, som vel næppe kan afsluttes i salen i dag.

For så vidt angår spørgsmålet om politianmeldelser kan jeg generelt sige, at industriministeren naturligvis skal administrere den lovgivning, der eksisterer, men jeg må tilføje, at industriministeren ikke har en tilsynsopgave i forbindelse med denne lovgivning, ej heller har selskabsstyrelsen det, og derfor er det sådan, at man må gå til politiet, hvis der er tale om ulovligheder eller er problemer i forbindelse med administrationen af loven. Hvis der er problemer i forbindelse med politiets sagsbehandling, er det selvfølgelig et spørgsmål, som jeg må drøfte med justitsministeren.

Det, jeg lægger allermost vægt på, og det, jeg synes er vigtigt vi får diskuteret her ved førstebehandlingen af selve forslaget, er, at vi nu kan gå i gang med den proces at få besvaret de udestående spørgsmål, der måtte være, og yderligere få diskuteret de emner, som er rejst her, under udvalgsbehandlinger, og jeg har tidligere udtrykt min vilje til at gennemføre udvalgsarbejdet så hurtigt som muligt – for mit eget vedkommende på den måde, at udvalget skal